

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 46. Præcepta de Continentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

audebant propter iuramentum, quo ob-
fringeabantur, sed leguminibus victita-
bant, quo rigore factum, ut quidam fame
enecari sinerentur.

Sæculum I.
A.C. 54.

De Judiciis deinde differens Paulus,
ait; id ipsum Corinthiis peccatum esse,
quod iudicio contenderent; læsionem,
& jacturam pati Christianis præstare,
cum hæ lites Paganis scandalo sint; so-
luto charitatis vinculo futuros Fideles In-
fidelibus contemptibiles. Præterea vix
Christiano sine blasphemiae periculo lice-
bat coram Paganorum tribunali compa-
rere, si enim ei præstandum esset ju-
ramentum, per falsos Deos jurandum e-
rat. Vult ergo S. Paulus ut emergente
propter temporalia lite Christiani a Chri-
stianis judicarentur, & ut viam excusa-
tioni ob Jurisperitorum defectum occlu-
deret, ait, vilissimos eorum sufficere, qui
in re tantilla essent iudices. Patet, hæc
iudicia, nil nisi simplex arbitrium fuisse,
cum tunc omnis potestas civilis ad Ro-
manos devoluta esset. Diu autem con-
suetudo in Ecclesia viguit, quod Fideles
coram Infidelibus causam non dicerent,
sed Episcopi arbitrio lites dirimerentur.

§. XLVI.

Præcepta de Continentia.

In causa Matrimonii ait S. Paulus ad Co-
rinthios; continentiae perfectæ sta-
tum

H 3

tum

Sæculum I.

A. C. 54.

tum inter cæteros esse optimum; conjugati vero debitum sibi redderent, nec abstinerent nisi brevi tempore propter orationem; & hoc quidem utriusque consensu; *Ne, inquit: tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram;* hujus enim civitatis summa erat intemperantia. Subjungit Apostolus, tanquam præceptum Domini, non licere mulieri maritum dimittere, neque marito uxorem. Si autem separarentur, ad alias nuptias non transirent. Tunc addit, quasi ex mente propria, quod vir fidelis possit cum muliere infideli cohabitare, & mulier fidelis cum infideli, si infidelis consentiat; nec credat infidelem vitandum Judæorum more tanquam immundum, eo quod vir infidelis quodammodo a muliere fidei sanctificetur. Unicuique deinde sive circumciso, sive incircumciso, libero, aut servo, conjugato, aut cœlibi, ut in illo statu permaneat, in quo ad fidem vocatus est, suadet.

1. Cor. 7.
25. 26.S. Paulus ad
Corinthios.

Liberis consilium dat, ut virginitatem, & continentiam præ matrimonio eligant; quia innupti cogitant, quomodo placeant Deo, & sanctitatem corporis, & Spiritus conservent. Conjugatis vero curæ esse debet, ut sibi invicem placeant, & divisus inter Deum, & mundum multis temporalibus afflictionibus expositi sunt. Cæterum tempus breve esse, addit,

addit, & hujus mundi figuram præterire, nec cuiquam rei, quæ cum mundo præterit, esse adhærendum. Quod vero ipse continentiam servaret, satis testatur, dum dicit: *Vellem vos omnes esse, sicut ego sum; & inferius: inmundis dico, & viduis; bonum esse ipsis, si in isto statu, in quo ego, permaneant.*

Sæculum I.
A. C. 54.

7. 8.

Hic adversionem meretur; Quantum Evangelicæ prædicationis vim fuisse, oporteat, ut tantum continentiae gradum in civitatem adeo depravatam potuerit inducere; erat enim Corinthus Veneris Templo celeberrima, in quo ultra mille alebantur prostibula, quæ, sua prius mancipia, multi viri, foeminaeque dono Veneri dederant, erantque ejusmodi donaria ibi frequentissima, quod tota civitas esset Deæ sacra. Hæ Veneris Ancillæ ad impetrandam Deæ opem ingruente communi calamitate aptissimæ credebantur; erantque non solum publicis monumentis, sed & Poetarum clarissimorum carminibus celebratissimæ. Hæ pellices peregrinis Corinthum venientibus tantis constabant sumptibus, ut inde proverbium illud profectum: *Non cuivis licet adire Corinthum.* Multum ergo profecisset Paulus, si tales homines ad castimoniam conjugalis limites reduxisset, sed ulterius progressus, ad perfectam in viduitate, & cælibatu

Strabo l. 8.

pag. 378.

Athen. l. 13.

pag. 573.

H 4

conti-

Sæculum I. continentiam, immo & virginitatis la-
 A. C. 54. ream perduxit. Unicus in Ecclesia Co-
 rinthiorum invenitur incestuosus, gran-
 de quidem malum, sed ideo omnes a
 Paulo reprehensi, tota Fidelium congre-
 gatio affligitur, ita ut Paulus eosdem in
 fine consolationis indigos judicaret, &
 dignos.

S. Paulus ad Veniens deinde ad Idolothyta, ait:
 Corinthios. *Scimus, quod Idola nihil sint, cum unus*
 8. 4. *sit Deus; sed aliqui ex ignorantia ejus-*
 8. 7. *modi manducare tanquam immunda, con-*
 8. 10. *scientiæ sibi ducunt; cavete igitur vos,*
quibus major scientia, ne, dum libere
immolata manducatis, pusillis scandalo
fitis, & ad idem faciendum contra eo-
 10. 19. 20. *rum conscientiae remorsum inducatis.*
Quamvis itaque idola nihil sint, nibilo-
 10. 16. *minus quia idolis immolata, Dæmoni-*
bus sacra sunt, ne manducetis, si ejus
rei vobis scientia sit; cum non possitis
simul participare de mensa Domini, id
 10. 25. 26. *est, ejus corpore, & de mensa Diaboli.*
Quæcunque in foro venduntur, manduca-
te, non quærentes, unde sit. Si Infidelis
vos invitet, quodcunque appositum fuerit,
manducate; si quis autem dicat; hoc ido-
lis immolatum est, ne manducetis, ut non
scandalizetur. Nec enim ad ea tantum
attendendum, quæ nobis licent, sed etiam,
quæ salutis aliorum expediunt.

Hanc

Hanc regulam suo exemplo confirmat; *possem, inquit: vitæ necessaria, & ministerium petere. Possem mulierem ex sororibus nostris mecum ducere, quod faciunt alii Apostoli, & Domini fratres, & ipse Petrus; non enim ego, & Barnabas soli hanc potestatem non habemus.* Hæc mulieres Apostolos sequebantur, ut ministrarent, sicut S. Magdalena, & aliæ, de quibus Evangelium, Jesu Christo adhæferant. Pergit S. Paulus dicens: *Qui servit altari, secundum Legem de altari vivat. Præcepitque Dominus: qui Evangelium prædicant, de Evangelio vivant; sed ego hac potestate uti nolui, ne Evangelium cuiquam occasio scandali esset, si mercedem temporalem quærere videremur.*

Ut ostenderet, propter Evangelium omnibus abstinendum, similitudine Ludorum solemnium utitur; inter tales celeberrimi erant Ludi Isthmici, prope Corinthum celebrari soliti, Neptuni honoribus dicati, quorum præmium, seu victoriae signum erat corona ex Appio. Certabatur autem cursu, lucta, cestu, & Disco. Athletæ a prima juventute continua exercitatione, & servata potus, cibique mensura præparabantur. Non nisi præscriptis carnibus, & statutis horis manducabant, vino abstinebant, & mulieribus; horæ laboris, & quietis in numero erant. Hæc erant certamina,

H s quo-

Sæculum I.

A. C. 54.

c. 9.

Luc. 8. 2.

Matth. 27.

55.

Deut. 18. 1.

Luc. 10. 7.

1. Cor. 9. 25.

Hor. art.

poet. Epist.

ench. c. 35.

Merc. artis

Gymn. l. 1.

c. 15.

CC. II

Sæculum I. quorum exemplo S. Paulus Fideles ad la-
 A. C. 54. borem, & mortificationem excitare cu-
 piebat, ex his concludens: *Nolo in va-*

I. Cor. 9. 26. *num currere, & certare, sed castigo cor-
 pus meum, & in servitutem redigo; ut*

S. Paulus ad *cum aliis prædicaverim, ipse reprobis in-*
 Corinthios. *veniar.*

I. Cor. II. Postea Corinthiis varia statuta Eccle-
 siastica ponit, illis, quæ coram docuerat,
 conformia. Prohibet viros orare, aut

Chrysost. hic
hom. 26. init. prophetizare velato capite, ut moris
 apud Judæos, & Paganorum multos erat,
 quia vir est imago, & gloria Dei. Econ-
 tra fæminas orare, aut prophetizare sine
 velo vetat, in signum subjectionis, &
 propter Angelos, seu Presbyteros, alios-
 que altaris Ministros. Prohibet, ne viri
 promissum capillitium gestent, eo quod
 hic usus esset Philosophorum, illorum-
 que, quos Pagani Prophetas, Diisque
 consecratos habebant. Cum vero in his
 ex se indifferentibus varii usus, & ratio-
 nes diversæ esse possint, subdit cum im-
 perio: *Si quis velit contendere, sciat, no-*
bis hunc morem non esse, neque Ecclesie
Dei.

II. 20. De cœna Domini tractans, repre-
 hendit eorum defectum Reverentiæ
 in celebratione cœnæ Domini, id est,
 comestione Corporis Christi. Cum JE-
 sus Christus Eucharistiam cœnando insti-
 tuisset, Cœnæ nomen retinuit, quam
 tunc

Chrysost. hic
hom. 27. init.

tunc temporis refectio vespertina ordinaria sequebatur; hanc Christiani simul sumebant, antequam separarentur. Quilibet secundum substantiæ suæ modum conferebat, ut pauperes ex divitum superfluis participarent; erat enim convivium charitatis, quod Græco vocabulo *Agape* dicebatur. Corinthi vero animorum dissensiones etiam hoc convivium corruperant. Quilibet afferebat cœnam suam, & seorsim comedebat; sicque divites abundabant, & pauperes necessariis destituti, confusionem ferebant. Apostolus, ut eis hujus irreverentiæ gravitatem ante oculos poneret, ad primam Eucharistiæ institutionem animos revocat; unde infert; quemcunque, qui hunc panem comedit, & calicem bibit indigne, reum esse corporis, & sanguinis Domini; probandum a se ipso hominem, antequam sumat, ne sibi manducet, & bibat iudicium. In hujus peccati pœnam subdit: *Plures inter vos ægrotant, & moriuntur. Itaque fratres mei! quando convenitis, expectate invicem. Si quis pluribus, quam alii, indiget, domi manducet. Cætera, cum venero, disponam.* Ex his ultimis colligitur, S. Paulum non omnia scripsisse; crediturque sub his cæteris intellexisse sacræ Consecrationis cæremonias, & Eucharistiæ distributionis, illas scilicet, quæ eodem modo

Sæculum I.
A. C. 54.

August. ad
Jan. epist.
118. n. 8.

Saeculum I.
A.C. 54.

do in tota Catholica Ecclesia observata
fuere.

§. XLVII.

Dona Linguarum.

1. Cor. 12.

*Chrys. hic
hom. 29.*

*Lib. Pastor.
mand. 12.*

1. Cor. 12. 4.

A Coena Domini transit S. Paulus ad dona Spiritus S. gratis data, qualia sunt; donum linguarum, curationum, Prophetiae, & quoniam in primitiva Ecclesia inter Fideles erant valde communia, multos vana gloria, multos invidia tentabat; ita, ut esset necessarium pro eorum exercitio regulas ponere; cumque Corinthii civitatem incolerent, super alias Graeciae superstitionibus deditam, medii inter oracula, & hariolos; primo Spiritus Dei, & Spiritus maligni differentiam signat; Paganorum Pseudo-Prophetas a Dæmone cum violentia agitari, turbari, furere, nec suo, sed alieno arbitrio loqui; Spiritum Dei leniter in Prophetas suos agere, eorum mentibus lucem affundere, humiles, & tranquillos reddere, relicta loquendi, vel tacendi libertate. Alia erat disparitas, quod Spiritus malignus saepe blasphemias in Jesum Christum evomeret. His signis Spiritus discerni poterant, antequam vaticinii eventus expectaretur. Hic Apostolus gratias supernaturales enumerat, linguarum donum, quod Corinthii plus justo extollebant, ultimo